

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ по Средамъ и Суботамъ (кроме русскихъ святыхъ) о 4-хъ годахъ по полудню. Литер. добавка „Библиотекѣ найнамъ повѣстий“ выходитъ по 2 печат. аркуші кождого мѣсяца. 15-го и послѣд. дня кождого мѣсяца.

Редакція, администрація и экспедиція подлѣ Ч. 10 палаты Галицкій.

Всѣ листы, посылки и рекламации подлежатъ пересылкѣ подлѣ адресовъ: редакціи и администраціи „Дѣла“ Ч. 10 палаты Галицкій.

Рукопись не возвращается только на предварительное застереженіе.

Подписка члена стоитъ 10 кр. в. в.

Предплата на „Дѣло“ стоитъ:
 на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
 на полъ року . . . 4 зр.
 на четверть року . . . 2 зр.

отъ изд. „Библиотекъ“ : на одинъ додатокъ :
 на цѣлый рокъ 12 зр. на цѣлый рокъ зр. 5—
 на полъ року 6 зр. на полъ року зр. 3—
 на четверть року 3 зр. на четверть року зр. 1—25

Предплату подлежатъ пересылкѣ франко (наилучше почтовымъ переводомъ) до: Администраціи час. „Дѣло“.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. в. в. бѣгъ одной строчки печатной.

Рекламации неопечатаной болѣе бѣгъ порта.

Руска школа народна во Львовѣ.

Высокоофиціозна Poltische Correspondenz видимо вышукала собѣ официальной репортера изъ кр. радѣ школьни, который бѣгъ часу до часу для умирения Русинѣмъ духъ изъ ерихотскому трубу славоносій продиѣху „szkolnictwa ludowego“ въ Галичинѣ и „благодатной“ дѣятельности кр. рады школьни. Съ першою весною сего року голосила Pol. Correspondenz на обѣдѣхъ сѣи галицко-официальной информации, що сѣи польскій патриотъ вразилъ съ кр. радѣю школьною въ души-сердце бавяскогъ всѣхъ Галичанъ основно научити нѣмецкого языка, и що сему, такъ дѣльному зашѣрѣю противалителю лише — Русины!! Какъ указано въ статіи „Щедрѣсть польска“, старалася оттакъ Pol. Correspondenz. вмонити въ сѣбѣ цѣлый, що Русины мають въ ласки кр. рады школьни, аки за богато школь, очевидно на обѣдѣхъ таковъ жѣ самон информации спого репортера въ кр. радѣ, въ котрѣмъ не только отгадати вѣстного автора официальной коммуникатѣи о станѣ школь въ „Gazet-ŷ lwowski“, подвисуючогоса H(eugyk) S(chmitt). Теперь жежѣ сѣи словословный Іовау кр. рады ин. ставелъ вывѣсти такъ великодушнымъ, що въ той же Poltische Correspondenz поучалъ львовскій Русинѣмъ, що слѣдувало бы имъ пробѣти, чтобы во Львовѣ вкѣ разѣ основано руску школу народну.

Що бы такого сталося, що официозна газета заговорилъ о той справѣ? Вже мнѣ было больше аки пѣвтора року бѣгъ часу, коли державный судъ выдалъ вѣстие рѣшеніе въ справѣ руской школы народной во Львовѣ. Невадомго буде вкѣ рѣхъ, аки депутатъ львовскій Русинѣмъ представилася 6. Е. Намѣстниконъ съ прощальнымъ писемомъ въ той справѣ. Тогда то 6. Е. Намѣстникъ сказавъ тѣ памятій слова: „я завѣгда буйтѣ тогѣ пересѣдочни, що Русинамъ належитъ въ Львовѣ руска школа народна и въ мѣстѣхъ старавелъ я и стараюся, чтобы тому праву было задосѣть учинено“, — а впривѣкъ, що тую справу поднесѣ отакъ на засѣданіе рады школьни. Русскій депутатъ представилася 6. Е. Намѣстниконъ въ среду 14 (26) червня 1880 и вала одержати вкѣ въ субботу остаточну отповѣдь. Можна було надѣятисѣ, що кр. рада школьна услухалъ голосу своего швагъ 6. Е. гр. Поточкогоса и аки наискорѣше послалотъ тую справу. Львовскій Русины ждали терпеливо того часу, сощѣмъ не принудиваючи, чтобы могли найтася подвластній члену рады, котрѣ бы сѣщаливалъ не повакати тогѣ такъ законна воля своего настоятели, противати тую справу въ безвыходну безконечность, и такъ способомъ шодилибы данѣ прирѣшѣне на послоничію: „сказавъ панъ, слово сто теплѣ“. Черезъ тогѣ часъ комитетъ львовскій Русинѣмъ подивилъ всѣмъ возможнымъ повеніи львовскій окружной радѣ школьни, а такъ многokratными выважками пригласивъ кр. радѣ школьни, що справа руской школы народной во Львовѣ вышадѣ еще своего остаточного рѣшеня. Однакожъ миналѣ вкѣ цѣлый рокъ изъ того часу, а въ справѣ сѣи школьни не только ничего не зроблено, але и статистическіи экспериментъ львовскійхъ репортерѣхъ, учительѣхъ и учительокъ на русскій дѣлѣхъ вала догдѣватисѣ, що

подвластній орудіи намѣреній дѣлати не только противъ рѣшенія державного суда, але й противъ выразно высказанной воли 6. Е. Намѣстника, аки шефа кр. рады школьни.

Тонъ совѣстѣмъ понитно, дѣлчого комитетъ львовскій Русинѣмъ по такъ сумныхъ досѣдахъ удавалъ наконецъ съ просѣбою до министерства просвѣты, чтобы оно присѣстило тую такъ нечуждану догѣ проволѣкану справу. Догерна въ наследствѣ того выстунила высокоофициозна Pol. Correspondenz съ поученьемъ, що министерство вѣстѣ доверва третѣю инстанцію въ той справѣ, що вѣрше муситъ рада мѣста Львова заявити свою ухвалу, противъ котрой служитъ сторонамъ право рекурсу до кр. рады школьни, а оттакъ до министерства.

Такъ отже розкрывалася намъ маново цѣлый процесъ въ всѣхъ трехъ инстанціяхъ, процесъ, который на щастье вкѣ львовскій Русины перебули. Такѣ „поученья“ совѣстѣмъ непридатне Русинамъ и можна только жалѣти надѣ тымъ, що высокоофициозна Pol. Correspondenz въ такъ компромитуючій способѣ дала вывѣстисѣ въ поле своему польскому инспираторови. Pol. Correspondenz повинна ачейже знати, що львовскій Русины мають рѣшеніе державного суда не потребуютъ по разѣ другій доходить своего права; що, дальше, въ предлагающѣмъ случаю не ходитъ вкѣ о потребу, але о дѣйствіе основаніе руской школы народной во Львовѣ. Скоро рѣшеніемъ державного суда признано Русинамъ право на руску школу во Львовѣ, то пѣсля существующихъ законѣхъ мають власти школьній обавязокъ по старати сѣя, евентуально навѣти примусовыми способами, чтобы тая школа була чимъ скорше введена въ житѣе. Не рада мѣста Львова, аки думалъ Pol. Correspondenz и Gaz. Nar., але краива рада школьни въ порозумѣннѣ съ львов. радѣю школьною окупажною ма вѣ мысль §. 59 державного закона о школахъ вѣрѣд. въ р. 1869 и Арт. 9 и 38 краев. закона въ р. 1873 о бѣ обавязокъ, такъ порозумѣтисѣ съ интересованною стороною, аки и вѣвести въ житѣе школу, котрой фактична и правна потреба не подлагалъ вкѣ ніякому сомнѣнію. Если окружна и краива рада школьни не сповниютъ сего своего обавязку, не дѣвають о живаній интересы школьній и не сповниютъ свои законной задачѣ, то министрѣ просвѣты повиненъ не выжидаячи приганы интересованной стороны вкѣ въ власной инициативы шильнути на подвластній сѣбѣ органы школьній, чтобы они чимъ скорше сповнили свою законну повинность. Львовскій Русины не мають тутѣ вкѣ перебувати нового процесу о свое право — и то еще аки въ трехъ инстанціяхъ. Бѣсть сѣ дужо характеристиче для нашихъ отнѣшенъ, що Русины мусѣли аки процесоватисѣ о признании имъ руской школы, але булобы сѣ вкѣ непонятнымъ, чтобы по признанію Русинамъ руской школы не власти школьній (включно съ министерствомъ), до котрыхъ належитъ высклеквованіе заведенія школы, — а вновь самѣ жѣ Русины мусѣли дѣбати о то, чтобы тая школа вѣйшла въ житѣе. Высокоофициозна Pol. Correspondenz видимо забула, що державна и державній власти мають обавязокъ бѣгъ примусу въ стороны интересованыхъ дѣбати о народну просвѣту, отже и о заведеніе публичныхъ школь, особливо такихъ, котрыхъ потреба правно вѣстѣ вкѣ признана. Кромѣ того булобы сѣ неповажнѣмъ в-

кѣной поваги державного суда, если правительственный власти хотѣлибы противудѣлати его рѣшеніемъ, або бѣдай ихъ совѣстѣмъ игнорувати въ справѣ такъ первостепенно публичной, аки сѣ вѣстѣ народна просвѣта.

Влаживши, що Pol. Correspondenz вѣстѣ министеріальнымъ органомъ, булобы дужо пожеданымъ, чтобы министерство въ интересѣ своеи поваги чимъ скорше обьявило свое мнѣніе въ той многоважній справѣ, и принялось вкѣ разѣ за дѣло, бѣжѣ не вѣстѣ сѣ дужо користнымъ для поваги законности въ нашѣй державѣ, чтобы такѣ ревелиціи высокоофициальныхъ органдѣхъ обаламучували людѣбѣ краиву що до законныхъ обавязокъ и служили Gazet-ŷ Nar. до недорѣчныхъ нападѣвъ на судъ державный и повагу его рѣшенія. Будемо еще ждати, чи скоро осуществителъ признаній львов. Русинамъ права и чи слова 6. Е. Намѣстника найдутъ пошанованіе у подвластныхъ органдѣхъ. Чи долго треба еще того ждати?

ДОПИСЬ.

Зѣ вѣходной Галичинны. Много то разѣ говорилось въ „Дѣлахъ“ о стремленіяхъ заслѣдленой верховодичей партии польской въ краю, полонизувати Русинѣмъ въ школахъ, судахъ и уридахъ. Я вадумавъ поднести, досѣ еще мабутъ нигде прилюдно не подношуваній многоважній фактъ, що полонизація Русинѣмъ ведѣетъ навѣти въ ц. к. австрийско-угорскій арміи. Тутѣ вкѣ не винна тому непосредно верховодача партии польска, а винно само правительство и ц. к. министерство войны. Що навѣти въ ц. к. арміи вѣконами покривджена руска народнѣсть въ користъ польской, о томъ пересѣдчуютъ насѣ урядовій войсковій даты. Осѣ маемъ передѣ собою книжку: „Instruktion für die Truppen-Schulen des k. k. Heeres. VIII Theil. Kadeten-Schulen. Wien 1880.“

Въ кадетскихъ школахъ мають по закону войсковій питомѣвъ учитисѣ поодинокихъ краивыхъ языкѣвъ въ мысль ц. к. „правилъ службовыхъ“, котрѣ выразно постановляють, що ц. к. офицеры обавязані кромѣ нѣмецкого языка знати такъже языкъ національный того полку, до котрого они придѣлані. Тѣмъ постановленіе вѣстѣ дужо важне разѣ для ведѣни арміи аки подчасѣ мира такъ и войны, а по друге оно хотѣ въ дрѣбній мѣрѣ идоволья сегочасне стремленіе национализироваи арміи и пошановани народности кождого полку. Зѣ того выходитъ и непосредно користъ для всякой народности, бо коли офицеры говорятъ до войковѣмъ языкомъ ихъ полка и войкъ и пр. Русинѣмъ не потребуе до своего офицера промовляти и пр. по польски, то народнѣсть руска мая тую ваину, впрѣчѣмъ законно вѣи належачуся користъ, що русскій войки выслуживши въ войску не приходять до дому съ нуждению покарѣченымъ языкомъ а то и съ погордою своего матерного языка, бо и лейтантъ або п. капитанъ вѣстѣдалася говорить по руски.

Погляньмо теперь, аки пѣсля выше наведенной „Instruktion für die Truppen-Schulen etc.“, переведенѣ тѣмъ рѣвноуправленіе языкомъ въ практицѣ въ ц. к. кадетскихъ школахъ, въ отки, аки вѣстѣно, выхѣдѣтъ офицеры.

§. 186. „Oesterreichische, nichtdeutsche

Nationalsprachem“ постановляе: „Въ кадетскихъ школахъ для вѣхоты выкла-даются слѣдующій нѣнѣмецкій національный языкъ австр.-уг. монархіи, а имено: Въ кадетскій школахъ для вѣхоты въ: **Вѣдѣни:** угорскій и чешскій, 1 : 1 **Буда-Пештѣ:** угорскій и кроатскій 1 : 1. **Прага:** чешскій и польскій 2 : 1 **Лобзовѣ:** польскій **Карлсбадѣ:** чешскій и польскій 1 : 1 **Германштадтѣ:** угорскій и румынскій 1 : 3 **Прешбургѣ:** угорскій и словацкій 1 : 1 **Львовѣ:** польскій и русскій 2 : 1 **Агражѣ:** угорскій и кроатскій 1 : 2 **Либенѣ:** словенскій и угорскій 1 : 1 **Инсбрукѣ:** италийскій и словенскій 1 : 1 **Триестѣ:** словенскій и кроатскій 1 : 1 **Темшварѣ:** угорскій и румынскій 1 : 2 **Капава:** угорскій и словацкій 1 : 2.

Числа 1 : 1 означаютъ, что въ кадетскій школахъ половина кад. мая учитисѣ одного языка, а половина другого. Во Львовѣ и пр. польскій и русскій языкъ = 2 : 1 значить, что двѣ части кадѣтъ учитисѣ (ходить на выклады) польского, а лишь одна третѣя часть руского языка! И отъ маемъ рѣвноуправленіе въ ц. к. арміи! Русскихъ хлопѣвъ служить въ войску больше нѣжѣ польскихъ, а прѣтѣмъ польского языка учатъ въ четырехъ школахъ кадетскихъ, а руского лишь въ одной львовскій и то лишь въ 1/3 части.

Въ вгаданій инструкціи читаемъ дальше:

„Въ такихъ школахъ кадетскихъ, где выкладаются два нѣнѣмецкій народній языкъ, мусѣтъ бути выше поданій числа пропорціональній межѣ обома языками строго задержаній. Тѣмъ пропорціональній числа мають отповѣтѣти пропорціи рѣжныхъ нѣнѣмецкихъ національныхъ языкѣвъ въ полкахъ инфантерій ц. к. арміи“. То значить, что Русинѣмъ такъ мало служить въ войску, аки мало учатъ языка руского въ кадетскихъ школахъ. Въ той точцѣ устава розминасѣ съ правдою, бо Поляковѣ и пр. нема ани въ державѣ австрийско-угорскій, ани въ войску болѣше аки Русинѣмъ. Пѣсля статистики Поляковѣ вѣстѣ въ войску 76%, а Русинѣмъ въ 90% (гл. „Дѣло“, ч. 72 въ 1880 р.). Тымъчасѣмъ польского языка учатъ въ кадетскихъ школахъ: въ Прагѣ 1/2, въ Лобзовѣ 2/3, въ Карлсбадѣ 1/2, въ Львовѣ 2/3, разомъ 7 1/2/3, а руского языка лишь 1/3. Зѣ того выдѣе пропорція: польскій языкъ до руского, аки 2-50:0-33. Сѣ значить, что Поляковѣ малѣбы бути въ войску сѣмъ разѣ болѣше аки Русинѣмъ, коли мы противно бачимъ, що Русинѣмъ болѣше нѣжѣ Поляковѣ.

Дальше вкѣ вгаданій §. 186 такъ: „Кождый ереквѣтантъ кадетской школы обавязаній учитисѣ одного нѣнѣмецкого языка. Цѣль науки вѣстѣ, чтобы ереквѣтантъ научився аки найправильнѣйше читати и писати и плавно говорить, а особливо повиненъ набути собѣ вправу въ войсковыхъ выразахъ и апрогахъ, потрібныхъ для служѣбы въ за-гѣлахъ, а для поучуванія войковѣмъ (Mannschaft) въ особенности“. Такъ отже учатся кадѣты национальныхъ языкѣвъ въ той цѣли, чтобы могли съ войками, „людьми“ порозумѣватисѣ. Устава, аки видко, дуже иено наказуе офицерамъ въ рускихъ полкахъ говорить съ „людьми“, вывѣнати науку и розказы и учити въ школахъ по руски. Тымъчасѣмъ тая устава у насѣ въ Галичинѣ не обавязуе. Офицеры при галицко-русскихъ полкахъ не потребуютъ

недавно один академик — въ голову! Божь со еще четверть подобно разврату въ протату сего року и треба дивуватись, що се десь въ животъ, где предъ находится много товариствъ добродетельныхъ.

— Стефанъ гр. Karolyi одинъ изъ наибольшихъ патриотовъ угорскихъ, великий магнатъ, основатель многихъ институцій, умеръ сими днями въ замку Фогъ подъ Пештохъ въ 84-омъ році житя. Похороненъ въ 1848 році устроенымъ власнымъ коштомъ цѣлымъ полкомъ гуларовъ и сама око 60-лѣтній старецъ съ своимъ двома сынами отицуетъ до борби за свою отчину.

— Градъ величине курячихъ ящъ уланъ сими днями на Украй въ околицѣ С. Миклошъ и являюща зонска сегорочна засѣд.

— Російскимъ газетамъ, какъ доносятъ изъ Петербурга, laborioso обшчуната о змѣнахъ вышнихъ урядничѣвъ.

— Антропологи и дослѣдователь часовъ передисторичныхъ въ Австрій агропатологъ въ днѣхъ 12 и 13 с. серия с. р. на свѣдѣ погрѣвъ въ Салцбургъ.

— Въ Лондонѣ заповѣдан социализмъ на днѣ 14. я. лица с. р. международный социализмъ-революційный конгрессъ.

— Въ Петербургѣ пишутъ, що въ одежи малой дочки царя, Коенш, найдено недавно прокламацію патизмѣвъ. Также много членовъ царской родины достаютъ подобный прокламацій.

— Въ дѣлѣ подорожи до Риму на торжество св. апост. Кирила и Методія одержали въ отъ властей духовныхъ слѣдующее завѣдомленіе съ порученіемъ помѣстити его въ нашія часописи:

Комитетъ завлазавый въ Римѣ подъ достойною протекціей Вар. о. кардинала принявъ Ледуховского для выгоды путничѣвъ славянскихъ подаетъ загалыне відомости для уясненія ихъ побиту въ Римѣ, що слѣдуетъ: 1) Комитетъ римскій по приездѣ делегатѣвъ изъ рѣжныхъ провинцій получить съ ними въ однихъ комитетѣ центральномъ и переносе свои засѣданя до палаты Altieri при площади del Gesu, где кард. Борромео буда на ужитку путничѣвъ свои комнаты. 2) Каждый путникъ, посѣдающій карту легитимациону, буде мавъ вѣдѣный вступъ до той палаты, где буде все кодыка членѣвъ комитету центрального въ цѣли загалыне и подиснована всѣхъ дѣлѣ. 3) Шо вечеръ товариство католич. молодежи буде принимать достойно путничѣвъ. 4) Управшася все редакцій славянскихъ часописѣвъ, чтобы звалили высылати по одному своему примѣричкови, почавши отъ 25 червца до 3 я. лица включно подъ адресомъ: Son Eminence, le cardinal Borromeo, Rome, palais Altieri. Тамъ чинюмъ найдутъ путничѣвъ каждого дня свѣжій вѣсти политичній въ своей рѣднѣкъ язмѣнѣ, а палата кард. Борромео буда для нихъ мѣстцекомъ товариствъ сходни. 5) Листы и телеграммы до путничѣвъ можна высылати такожъ подъ тою адресомъ. 6) Общюю одиѣ на авдѣнцію у шаны не треба, хотъ пожедане есть одиѣе народне. Для духовныхъ конечна есть сутанна. 7) Визитѣвъ гдетокихъ пенсий и готѣльнѣ ночниѣвъ для комитету дужо користий предложены; бѣднѣйшія путничѣвъ найдутъ помѣщеніе або безплатно, або за дужо маду замлату, чтобы лишъ комитетъ бунъ завчасу пооблаженъ о ихъ числѣ. 8) Все часописи славянскій управшася о ласкаво повтореніе сего нашего увѣдомленія. Въ Римѣ, 10 червца 1881. Оми комитету для приклатя путничѣвъ изъ славянскихъ ясмѣн.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Переклады зъ Н. Гоголя.“ Подъ тѣмъ заголовкомъ вышла сими днями въ Киевѣ книжка изъ малорусскихъ язмѣнъ, котрой авторомъ есть Олена Пчѣлка. Достати можна въ книгарни Л. В. Ильянцого въ Киевѣ по цѣнѣ 35 коп., съ пересылкою 50 коп. за примѣричкъ.

Черезъ редакцію „Дѣла“ првзали:

Для Дружн. Лихваря: Ва. А. Ч. изъ Тернополи 2 зр., о. І. В. изъ Ляшкы 1 зр., о. І. Ф. изъ Стры 1 зр., І. В. изъ Каневъ 1 зр., о. А. Т. изъ Ходоровъ 1 зр.; изъ памятникъ Вербицкой: о. Е. Мещанскій изъ Новосѣлакъ 50 зр.; на дѣвчѣ воспиталище во Львовѣ: Ва. І. Ващо изъ Каневъ 1 зр.; для бѣдн. учени. руской гимназій: Ва. І. Ващо изъ Каневъ 1 зр.; на памятникъ К. Климковича: Ва. Ю. Ильянцоговъ изъ Золочевъ 1 зр., Ва. К. Телишевскій изъ Золочевъ 1 зр., Ва. К. Коцюпскій изъ Золочевъ 1 зр., Ва. О. Левинскій изъ Станиславовъ 1 зр., Ва. П. Кумановскій изъ Черновицъ 50 зр.; для Зоръ: Ва. Л. Г. изъ Черновицъ 1 зр.; для Час. Школыиои: Ва. Ю. Х. изъ Глубочку 1 зр.; для Провидѣтѣ: Ва. О. В. изъ Коломыи 2 зр.; для Сіона: о. В. В. изъ Ионасъ 2 зр., о. І. В. изъ Молодатынъ 1 зр.; для Новости: Пчл. Вр. церк. изъ Ляшкы 1 зр.

— Выназъ Всеч. и Благ. П. Т. жертвователь въ дѣвчѣ воспиталище подъ зарядомъ Инокимъ чина св. Василия Великого, котрымъ за ихъ жертвы комитетъ завлазавъ свою щирѣйшу подяку: По 1 зр. П. Т. дръ Вербицкой, Пулавска, Бѣлоросій, Комиштынска, О. Чекальскій, Замбонскій, Рудинскій, Лиоринскій, Шуматъ, І. В. Фишеръ, Ст. Романъ, Антика Н. Т., Вѣловскій, Галичскій, Кампскій, Дзлскій Анг., Венякъ, К. Варгелъ, Ротшекъ, Крушловскій, І. Зобранскій, Ф. Баранска, Гр. Дубинскій, ки. Любожирока, Коцъ, Шкарскій, дръ Обалынскій, Бѣлвацкій, Хмѣльскій омиъ, Найманъ, Фритнозъ, Варберъ І., Вадлевичъ Кар., Корчинскій Анг., Калитовскій, пріоръ Веч. оо. Доминиканѣвъ Гавронскій, Варшаверъ, Тульчица, Шуганчонска, Соколовскій, Погоновичъ, Стопчанска, Тарновскій Стеф., изъ школы красныхъ штукъ, Антоновичъ, Мили, Лукасевичъ Марія, Елѣшь В. О., Дзюгловскій, Скавольскій, Скавольскій І., Сѣкержинска, Марилевинскій В., Маріевона, Варухъ, Волановскій І., Поровока, Шапаверъ, Соновичскій, Фердинандъ де Фельшъ, О. Сабанскій изъ Регулнъ, О. Вобекъ, О. Буковскій, К. К. А. В., К. К. Л. Л. Т. В., М. Н. Ф. С., П. Г., Т. Р., Г. С., Н. В., І. В., Ша. дръ З., Воч. Т. Л., А. А., А. Ц., дръ К., А. К., Ф. Б., В. М., І. М. І., И. К., І. К., А. В., П. К. Ко., К. Л., А., З., К. К., Л., І. Б., І. К., А. І., Ф. К., Н. Г., І. Ш., Ко. Л. Г., Н. К., наконецъ нечитальниъ и Н. П. Зѣ особѣ.

ОТЪ АДМИНИСТРАЦІИ.

Администрація часописи „Дѣло“ звертасъ увагу, що пренумеровати можна въ протягу четверткою съ кодымъ числомъ. Такожъ просимо тыхъ всѣхъ ВП. предлатничѣвъ, котры за сей четвертѣвъ еще не улатили або лише замовили нашу часописъ, чтобы звалили якъ найскорше надослати предплату.

Въ 22 арк. „Библ. найзнам. пов.“ скончится повѣсть „Въ оборонѣ чести“ а зачисла заповѣдена повѣсть Тургенева „Димъ.“ Просимо отже тыхъ Вп. Шп., котры еще предплаты за П. четвертѣвъ на Библіот. повѣстей не надослали, а котрымъ въ свѣдѣство того пересталисьмо си высылати, чтобы якъ найскорше дальшу предплату надослали. Такожъ и тѣмъ Вп. предлатнички, котрыхъ лѣтъ аркушъ повѣстей не дойшовъ, звалимъ заразъ его зарекламовати, бо по укѣнченію розпочатон повѣсти позostal примѣричкови брошуруются и не можна вже поодинокихъ аркушѣвъ высылати.

Съ днѣмъ 1. я. мал с. р. отворено ОГОРОДЪ на горѣ Высокого Замку во Львовѣ, при будынку знають „Кавария“, до ужитку Всч. П. Т. Публичности.

Гарне тое мѣстце съ величавымъ видномъ на мѣсто и передѣсти, здоровый и чистый воздухъ, выгнѣй проходы работъ кодыкъ рекламу и захоту до вѣдѣннѣвъ змѣннѣмъ.

Надвѣннѣвъ доложитъ великого стараня, чтобы черезъ вышше управшася огороду и отволеніе сѣтъ укѣнчати побитъ учащючю тамъ П. Т. Публичности какъ найпріятнѣйшымъ.

Отъ часу до часу грати буде на горѣ дѣбрина капеля зѣбскава або прѣхатна, а чѣмъ кодыкъ разу доноситъ себѣо влѣтнѣмъ.

Тѣмъ странѣ и поругуни, кака, молока, сметана и т. и., какъ также каютнѣ всякого рода будутъ подаватнѣ только найлучшѣ и по мѣрнѣмъ цѣнахъ, означенныхъ послѣ особнѣмъ цѣнничѣвъ. — Для выгнѣмъ П. Т. Публичности, котра иже минеральной воды, будутъ продаватнѣ отъ 1 мая на горѣ Замковѣ передъ будынкомъ „Кавария“ въ годичныхъ равныхъ отъ годъ 6 до 10 роківъ рецѣ.

Водѣ минеральной.

Поручачи тѣмъ предпринять заславнымъ послѣдямъ П. Т. Публичности, оставъ съ глубокимъ поважаніемъ

В. Маршалкевичъ.

(4-4)

Не только черезъ чтение

амовѣтъ зможе себѣ хорыи выработи не вѣдѣи гудѣ, чѣ се або то въ помѣщи мѣстѣхъ по готѣльнѣ выдѣлѣннѣмъ удорожничѣмъ средствѣмъ сѣтъ для его славу добро, або чѣ по выдѣмъ дѣтъ за тѣмъ выдѣмъ грошѣмъ. Некаждъ отже жидѣтъ хорыи въ выдѣмъ способности и справдѣтъ себѣ отъ Karl-a Gerlschek-a (k. k. Universitäts-Buchhandlung, Wien I, Stefansplatz 6) брошуру „Krankheitslehre“, такъ якъ въ тѣмъ книжкѣмъ сѣтъ выдѣлѣннѣмъ укѣнчанъ авторитетными порученіемъ средствѣмъ подобно и отпѣданъ обшчючѣмъ, такъ же выдѣмъ хорыи може съ великимъ спосокѣмъ выработи себѣ выдѣмъ. Провѣдѣ тѣмъ брошуру сѣтъуе gratis и franco до насъ отже замовляющѣмъ жидѣмъ выдѣмъ комитетъ, какъ только 2 зр. на карту персоналичну.

НОВО ОТВОРЕНА
МОЛОЧАРНЯ
Т. БОРКОВСКОИ
при ул. Сикстуевскій ч. 2. (где була давнѣйшо молочарня вѣ Коммунальнѣмъ)

доброе масло десероно въ дѣвчѣ ромахъ, такожъ масло до странъ, сирѣ рѣжнѣго рода, сметану по рѣжнѣмъ ибѣмъ, молоко солоное збирало и порозѣ отъ порока, молоко клясно удерживане для кураціи, сметану и вѣдсметанѣ на шланки и мѣри

Порція дужо доброй каны сельской 10 кр.
Шланка молока горячого 3 кр.
Гербата съ перекусками.

Поручачи въ дѣвчѣмъ памяти П. Т. Публичности, заручаю за добру и совѣстну обшчю.

(3-3)

Der Pain-Expeller
mit „Anker“
есть дужо добрымъ средствомъ доквашивать

МАТИСО

впрыскивания и капсулки
въ мужескихъ недугахъ яко набожнѣе чинѣише средство поручае аптека въ золотымъ львовѣ во Львовѣ

К. Крижановского.

Фланка впрыскивания 40 кр., капсулокъ 80 кр., гербаты въ дѣвчѣмъ комитетѣ.

Замовляе изъ провинцій вышшеуказаннѣмъ веротнѣмъ почтомъ.

Въ Сокали на „Кольоніи“

НОВО ОТВОРЕНА ФАБРИКА
ЗНАРЯДѢВЪ РОЛЬНИЧИХЪ И ДОМАШНИХЪ
ФРАНЦА СЕВЕРИНА ПОДЛЯШЕЦКОГО
изъ Сокали на передм. „Кольоніи.“

Симъ увѣдомляю П. Т. Публичность, особенно же Всеч. духовенство, Богослужащѣмъ и промышленнѣмъ, що по довголѣтній факонѣй практикѣмъ заложивъ и съ початкомъ червца с. р. въ Сокали на передѣстѣ „Кольоніи“ подъ вышшою фирмою фабрику и репарацийный варстатъ знарядѣвъ и машинъ рольничихъ и домашнихъ, где пріймаю замовленя на всѣлякъ работы вѣдѣмъ чѣмъ въ объемъ механики и выгнѣмъ тѣмъ въ означенѣмъ часѣмъ и по цѣнахъ дужо дешевыхъ, поручачи при томъ правильне и совѣстне вышшеуказаннѣмъ повѣреннѣмъ менѣ работъ, какъ такожъ доброту и тревалѣсть набутихъ у жидѣмъ знарядѣвъ и машинъ.

Усталяю новыи млыны, горальнѣ, бровары, тартакѣ и т. д. послѣ найлучшѣмъ и выпробованнѣмъ снотѣмѣмъ и репарую тѣмъ же. — Пріймаю замовленя на новыи молотильнѣ и репараций старыхъ молотильнѣ и живнѣвирокъ, звертаючи при томъ увагу П. Т. интересѣмъ на послѣдній часѣмъ до пригнѣвнѣ живнѣвирокъ еще передъ живнѣмъ с. р. Послѣ ужнѣмъ мѣнѣю такожъ старыи машины за новыи.

Нѣмѣшѣ посередничѣмъ въ справдѣванію знарядѣвъ и машинъ зъ вышшѣмъ фабрикомъ, черезъ шо устороню неспрѣмнѣмъ выдѣмъмъ еще не разѣ чужими посередничками або власнымъ неопытностью и недослѣдчавѣмъ, забезпечуючи, шо всѣмъ выгнѣмъ цѣнничѣмъ и для выгнѣмъ заводскѣмъ отпѣмъ. Поручачи въ дѣвчѣмъ памяти П. Т. Родничѣмъ, оставъ съ глубокимъ почтеніемъ

(1-3)

Францъ Северинъ Подляшецкій.

Фабрика знарядѣвъ рольничихъ

Илюстрованіи цѣнники на рѣкъ 1881
найновѣйшихъ и поправленнѣмъ машинъ до шты.

Зингера ручнѣй и ножевой, поправленнѣмъ и измѣнѣннѣмъ (съ выключеніемъ колеса при вѣдѣннѣмъ нитѣмъ), для выгнѣмъ переноснѣмъ въ колѣчѣхъ и съ прирѣдомъ, котрый самъ выдѣмъмъ Вильзона, Гове, Цилиндровой, Саксонской, Ренанія, Принцесъ, Экспресъ.

Гваранція 5-миліиѣмъ.

Раты тыждневѣ по 1 зр.

Земля и спеціальная наирами.

Човенка, части складовѣ, иглы и ошты

Поручае

ЮСИФЪ ПВАНИЦКІИ
механикъ,
изъ готѣлю Жоржъ во Львовѣ.

Машины Зингера въ фабрику въ Глазѣмъ въ Англии, котры такъ шумно продѣмъмъ и оригинальнѣмъ американскѣмъ, пріймаю до замовленнѣмъ на Зингера поправленнѣмъ на оштыиѣмъ.

ПРЕДПЛАТА НА
АНТОЛОГИЮ РУСКУ
(выборъ найдобрѣйшихъ творѣвъ русскихъ поѣтъ)

на загалыне жаданѣмъ продовжена до 1 рус. листѣ с. р.

Се першій у насъ абдрикѣмъ, шо обшчюмъ перлы руско-украинскѣмъ поевіи. Прегарнѣмъ другѣмъ съ нево-сннѣмъ обшчюмъ, хорыишѣмъ патрѣмъ и невѣдѣмъмъ инвѣмъ предлатна цѣна — бо на великовѣмъ паперѣ только 1 зр. 50 кр., а на выдѣмъмъ только 1 зр., на тринацѣть аркушѣмъ друку, поручачи тѣмъ дѣло, котре повинно бути найдѣмъмъ а днѣмъ дожднѣмъ подаркомъ на заручинѣмъ, и менѣмъ, свѣта и т. и. Въ „Антологію“ убѣднѣмъ твѣри отенѣмъ поѣтъ:

Артемосного-Гулака, Вернѣмъ, Верхратского, Даннеячѣ, Древалнѣмъ, Гетьманѣ, Гѣбѣмъ, Головацного Якова, Гребнѣмъ, Грабовичѣ, Гушаевичѣ, Кониского, Нестомарѣ, Котларевского, Кушнѣ, Кушнѣ, Кушнѣ, Левачнѣ, Метлинского, Малин, Могилнѣмъ, Петренѣ, Руданского, Сиоморбасого, Старинного, Устляновичѣ Корниѣ, Устляновичѣ Николаѣ, Феднѣмъ, Франка, Чужбинского, Шапскачѣ Володимѣра, Шапскачѣ Марніана, Шевченѣ и другѣмъ.

По розпачуючѣмъ богато в абдрикѣмъ, котрый такъ вышшею своимъ формѣмъ и вънутрнѣмъмъ мѣстѣмъ найлучшѣмъ поручае свѣтлѣмъ и высококавалнѣмъ рѣду поевіи публіци — съ инвѣмъмъ поручачи въ зарпѣтѣмъ рекомендацного дѣла — **запрошуютъ до скорон предплатѣмъ**, вѣнѣмъ чѣло печатаннѣмъ примѣричѣмъ веселѣмъ а въ датку по передѣмъ „Антологію“ въ продажѣ — цѣна оставшѣмъ примѣричѣмъ инвѣмъмъ буде инвѣмъмъ.

Товариство академично: „Дружнѣмъ Лихварѣмъ“
(во Львовѣ, при ул. Краснѣмъ ч. 14, 1 пов.)

Вѣмъ рускѣ часописи просимо о ласкаво повтореніе сего завѣдѣмъмъ.

(2-2)